

Najsvätejšieho mena Ježiš

Dnes si spomíname na Ježišovo meno. Meno Ježiš malo v pôvodnom jazyku tvar Jošua, čo znamená „JHVH je Spása“. Ide o to isté meno aké nosil Mojžišov nástupca, ktorého zvykneme nazývať Jozue.

Keď Židia hovorili o mene niekoho nemysleli pod tým len skupinu píšiem. Meno vyjadrovalo podstatu osobnosti. Teda to čo žil, čo konal a učil. V našom západnom myslení by tomu asi najlepšie zodpovedalo slovo duch. Konať v duchu niekoho, to znamená postupovať podľa jeho úmyslov.

Modliť sa v mene Ježišom teda neznamena len dovoľávať sa ho ako svojho známeho a priateľa, ale prosieť o tie veci, o ktoré by prosil on sám.

Veriaci kresťania už od počiatku Cirkvi vzývali najsvätejšie meno Ježiš. V liturgických slávnostiach sa však začalo uctievať až v 14. st.. Sv. Bernardín Siensky a jeho žiaci neúnavne šíрили úctu mena Ježiš po celom Taliansku a ostatnej Európe.

Za čias sv. Bernardína Sienského (1380 - 1444) bolo Taliansko rozdelené na kniežatstvá a mestské republiky. V tomto období sa často vyskytovali dlhotrvajúce nepriateľstvá medzi šľachtickými rodmi. Jednou z úloh Bernardínovho apoštolátu bolo odstraňovanie nenávisti a zmierovanie nepriateľov.

Sv. Bernardín to robil prostredníctvom šírenia úcty k Ježišovmu menu. Zhotovil si zvláštny znak: obraz žiariaceho slnka a v ňom začiatkové písmená troch latinských slov: IESUS HOMINUM SALVATOR (Ježiš, Spasiteľ ľudí) - IHS. Nad prostredným písmenom H bol kríž.

Vznikol tak nový erb, ktorý pripomínal kresťanské tajomstvo spásy a nahradzoval iné erby a znaky, ktoré ľudí rozdeľovali.

Modlime sa:

Bože,
vo vtelení svojho Slova
si dal ľudskému pokoleniu základ spásy;
udeľ svojmu ľudu milosti, o ktoré ťa prosí,
aby všetci spoznali, že niet iného mena,
ktoré sa má vzývať,
iba meno tvojho jednorodeného Syna.
Lebo on je Boh a s tebou žije a kraluje
v jednote Ducha Svätého
po všetky veky vekov.
Amen.

*Text a ilustračné obrázky - farnosť Saletini Rozkvet.
Kliknutím na obrázok - väčšie rozlíšenie*

späť na Úvodnu sekciu